

Vi kan aldrig, aldrig lura naturen

Thomas Wiehe © 1989

LP/CD "En hälsning ifrån gräset", Amalthea Grammofon AB 1990, AM77

A1. Många människor spelar ett spel

Låtsas och fejkar litet grann
Justerar sanningen efter behag
Skojar och bedrar andra

A2. Uppkomlingen låtsas han är rik

Den rike låtsas han är fattig
Den stygge låtsas han är snäll
Den fule låtsas han är vacker

A3. Och hur är det med samvetet

När det är dags att deklarerera
Hoppsan, glömde jag att redovisa en miljon?
Det ska jag aldrig glömma mera

B. Vilket spel, så'n tragedi

Vilken alldeles gudomlig komedi
Vilket spel, så'n parodi
Vilken alldeles gudomlig komedi

A. Många människor spelar ett spel

Låtsas och fejkar litet grann

A4. Kan man lura alla då

Få det dithän som man själv vill?
Finns det ingen som står över det här
Någon att sätta sin lit till?

A5. Som jag förstår det finns det bara en

Spetsa nu öronen och lyssna
Som ingen lyckats lura än

Som finns och verkar i det tysta

Refr: Vi kan aldrig, aldrig lura naturen
Vi kan aldrig, aldrig lura naturen

A6. Hon är i sanning orubblig
Aldrig låter hon sig luras
Hon är densamma genom tiderna
Aldrig låter hon sig kuvas

A7. Naturen lag härskar överallt
Med en rättvisa som är beständig
Naturens lag är den högsta lag
Naturens visdom är oändlig...

Ach från E-dur: slå ett C som leder till G-dur vad det lider

Refr: Vi kan aldrig, aldrig lura naturen
Vi kan aldrig, aldrig lura naturen